Motion

1975/76: 1316

av herr förste vice talmannen Bengtson och herr Åkerfeldt om en statlig lånefond för biografer

Filmutredningen 1968 konstaterade att en stor del av de svenska biograferna går med förlust, och utredningen förklarade samtidigt att det "från kulturpolitisk synpunkt är viktigt att motverka nedläggningen av biografer". Det framhölls också att en del biografer är obekväma och nerslitna och har dålig teknisk utrustning, men att det "i många fall saknas ekonomiska möjligheter att åstadkomma en nödvändig förnyelse eller modernisering".

Nedläggningen av biografer fortsätter i oförändrad takt i många fall beroende på bristande möjligheter att finansiera upprustning av biografer till en sådan standard att biografbesökarnas berättigade krav på bekvämlighet och teknisk kvalitet tillfredsställs. I första hand drabbas biografer på mindre orter och i glesbygder, där tillgången till biografer kan utgöra en väsentlig faktor i strävan att hålla kvar bygdens folk i sin hemort.

Inom utredningen framfördes tanken att i likhet med vad som skett i Norge, Danmark och Finland tillskapa ett speciellt kreditstöd i form av t. ex. en särskild statlig lånefond för finansiering av biografbeståndets utrustning och upprustning. Filmutredningen avstod emellertid från att framlägga förslag om en sådan lånefond och hänvisade till "samlingslokalstödet, lotterimedelsbidrag och eventuellt bidrag av arbetsmarknadsskäl". Emellertid är förhållandet det att ifrågavarande stödåtgärder på biografområdet står öppna endast för Folkets Husföreningarnas och Våra Gårdars biografer, men sagda stödåtgärder är även i de fallen otillräckliga.

Insikten om behovet av stödåtgärder till utrustning och upprustning av biografer har vuxit sig allt starkare. Ett sådant stöd föreslås utgå från en särskild statlig lånefond, som varje år får disponera över en summa på minst 5 milj. kr. Lånens storlek bör för nya biografer ligga mellan 150 000 kr. (enbart maskinutrustning) och 700 000 kr. (såväl maskinutrustning som stolar och övrig biografinredning). För befintliga biografer kan lånen ofta vara lägre.

Fonden föreslås förvaltas av Svenska filminstitutet. En av Filminstitutet och Filmbranschens samarbetskommitté gemensamt utsedd kommitté bör avgöra låneärendena, sedan dessa beretts genom remiss bl. a. till vederbörande kommuns kulturpolitiska organ.

Med hänvisning till vad som anförts hemställs

att riksdagen hos regeringen hemställer om förslag angående inrättande av en statlig lånefond, som varje år får disponera över en summa på minst 5 milj. kr. för upp- och utrustning av biografer.

Stockholm den 27 januari 1976

TORSTEN BENGTSON (c) i Jönköping

SVEN ERIC AKERFELDT (c)